

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

จากข้อมูลคำกริยารูปพจนานุกรมที่มีโอคุริงะนะประกอบอยู่ซึ่งรวบรวมได้จากพจนานุกรมญี่ปุ่น – อังกฤษชื่อ Kenkyusha's New Japanese – English Dictionary 4th edition. (1988). นั้น พบว่ามีคำกริยาประมาณ 4,793 คำ นำมาวิเคราะห์ออกเป็นสามประเด็นคือ จำนวนคำกริยารูปพจนานุกรมในภาษาญี่ปุ่นโดยแบ่งตามกลุ่มประเภทคำ และกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน ประเด็นที่สองคือศึกษาลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอคุริงะนะ ประเด็นที่สามคือรูปลักษณะเฉพาะของโอคุริงะนะในคำกริยาประเภทกรรมกริยาและกรรมกริยา โดยจะนำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 จำนวนคำกริยาแบ่งตามกลุ่มประเภทคำ และกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน

1.1.1 แบ่งตามกลุ่มกลุ่มประเภทคำ

จากข้อมูลที่รวบรวมได้เมื่อนำมาดูตามลักษณะโครงสร้างของคำ การเกิดของอักษรคันจิกับโอคุริงะนะในลักษณะต่างๆทำให้สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท และจัดลำดับตามจำนวนมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่	ประเภทของคำ	โครงสร้าง	จำนวนคำ	ร้อยละ
1	ประเภทที่ 5	kanji (okurigana) + kanji (okurigana)	2,252	46.98
2	ประเภทที่ 1	kanji +okurigana	1,906	39.77
3	ประเภทที่ 4	kanji + kanji + okurigana	488	10.18
4	ประเภทที่ 2	(kanji + okurigana) + hiragana	100	2.09
5	ประเภทที่ 3	hiragana + (kanji + okurigana)	47	0.98

จากการรวบรวมคำกริยาตามประเภทคำพบว่าโครงสร้างคำที่มีมากที่สุดคือคำประสมสังเกตจากคำประเภทที่5 มีจำนวนถึง 46.98% นอกจากนี้หากรวมคำในประเภทที่4 ซึ่งมีลักษณะของคำประสม เช่นกันจะทำให้จำนวนเพิ่มขึ้นอีก10.18% เป็น57.16% ในขณะที่เดียวกันคำเดียวถึงจะไม่มากเท่าคำประสมแต่ก็มีจำนวนถึง 39.77%

ข้อที่น่าสังเกตคือในการพิมพ์ข้อมูลคำต่างๆนี้ พบว่าคำบางคำอาจจะมีการเขียนโดยใช้อักษรคันจิและโอคุริงะนะประกอบกันหรือเขียนด้วยฮิระงานะทั้งหมด เช่น

dabutsuku	だぶつく・だぶつく	1.see だぶだぶする 2.be overabundant
hebaritsuku	へばりつく・へばりつく	1.lie flat on
hyorotsuku	ひよろつく・ひよろつく	1.tooter

kobiritsuku こびり付く・こびりつく 1.stick

การเขียนในลักษณะเช่นนี้มีผลต่อลักษณะของโอะคุริงะนะ เพราะหากไม่มีการใช้อักษรคันจิ จะไม่นับว่าอิระงะนะเหล่านี้คือโอะคุริงะนะ ทำให้เข้าใจได้ชัดเจนว่าอักษรคันจิเป็นตัวแปรสำคัญของการกำหนดโอะคุริงะนะ

1.1.2 แบ่งตามกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน

จากข้อมูลคำกริยาที่นำมาจัดเป็นกลุ่มตามเสียงท้ายคำ 11 กลุ่ม โดยแยกกลุ่ม -ru ซึ่งมีจำนวนมากออกเป็นอีกสองกลุ่มย่อยคือเสียง /eru/ และ /iru/ เมื่อนำจำนวนของคำกริยาทั้งหมดมาจัดเรียงตามลำดับจะได้ผลลัพธ์ดังนี้คือ

ลำดับที่	กลุ่มคำตามเสียงท้าย	จำนวนคำ	ร้อยละ
1	/-eru/	1,392	29.04
2	る ru	1,098	22.91
3	す su	917	19.13
4	く ku	370	7.72
5	む mu	337	7.03
6	う u	326	6.8
7	/-iru/	160	3.34
8	つ tsu	78	1.63
9	ぐ gu	73	1.52
10	ぶ bu	40	0.83
11	ぬ nu	2	0.04

จากการรวบรวมคำกริยาตามเสียงท้ายคำ พบว่าคำกริยาในภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะลงท้ายด้วย る ru เพราะเมื่อรวมกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/ /-iru/ และกลุ่มที่ลงท้ายด้วย る ru เข้าด้วยกันจะมีจำนวนถึง 55.29%

ในกลุ่ม る ru ซึ่งมีโอะคุริงะนะเหมือนกันจะมีการเปลี่ยนรูปคำได้สองแบบคือมีทั้งคำที่เปลี่ยนรูปเหมือนคำกริยากลุ่มที่ 1 และคำที่เปลี่ยนรูปเหมือนคำกริยากลุ่มที่ 2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโอะคุริงะนะที่ลงท้ายด้วย る ru ตัวเดียว ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ว่าคำกริยาตัวนั้นๆเป็นคำกริยาที่เปลี่ยนรูปแบบใด ต้องอาศัยความจำเพิ่มเติม เช่น คำกริยาที่เขียนด้วยอักษรคันจิอ่านด้วยเสียง/-e/ และลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ る ru ตัวเดียว มีเสียงอ่านเหมือนกัน แต่มีการเปลี่ยนรูปต่างกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำกริยา	คำอ่าน	ความหมาย		รูป -te
練る	neru	1.knead 2.gloss etc.	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่1	เช่น nette
寝る	neru	1.sleep 2.go to bed etc.	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่2	เช่น nete
減る	heru	1.decrease 2. wear	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่1	เช่น hette
経る	heru	1.pass 2.pass through	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่2	เช่น hete
陳る	hineru	1.twirl 2.twist	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่1	เช่น hinette
捻る	hineru	1.get stale 2.become too ripe	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่2	เช่น hinete

คำกริยาที่เขียนด้วยอักษรคันจิอ่านด้วยเสียง/-i/ และลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ る ru ตัวเดียว มีเสียงอ่านเหมือนกัน แต่มีการเปลี่ยนรูปต่างกัสดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำกริยา	คำอ่าน	ความหมาย		
要る	iru	want	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่1	เช่น itte
居る	iru	1.be 2.live etc.	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่2	เช่น ite
切る	kiru	1.cut 2.go across etc.	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่1	เช่น kitte
着る	kiru	put on	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่2	เช่น kite

จากตัวอย่างของคำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ る ru เพียงตัวเดียวนี้พบว่าโอคุริงะนะไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นเข้าใจได้ว่าคำกริยาตัวนั้นเป็นคำกริยากลุ่มใด จะเปลี่ยนรูปคำแบบไหน อย่างไร

แต่การจัดกลุ่มตามเสียงท้ายและเสียงก่อนสุดท้ายของคำช่วยให้เห็นว่า กริยาที่มักใช้เป็นคำประสมมีอะไรบ้าง เช่น tsukeru 付ける komu 込む เป็นต้น

1.2 ลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอคุริงะนะ

1.2.1 พิจารณาจากประเภทของคำกริยา

ในเรื่องนี้พบว่าจำนวนของโอคุริงะนะมีได้ตั้งแต่ 1 พยางค์ไปจนถึง 6 พยางค์ จำนวนพยางค์ที่มากที่สุด 6 พยางค์ คือคำประเภทที่ 2 ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วว่าเป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะตามพจนานุกรมฉบับนี้ ดังนั้นคำที่ดูเหมือนจะมีจำนวนโอคุริงะนะหรือโอคุริงะนะตามด้วยอักษรฮิระงานะมากที่สุดคือคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/ มีถึง 6 พยางค์ในคำว่า 濡れしょぼたれる nureshobotareru “get dripping wet from the rain” และคำว่า 老いさらばえる oisarabaeru “grow decrepit” ทั้งสองคำเป็นคำที่อยู่ในประเภทที่ 2 คำประสมนี้เป็นคำที่ประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอคุริงะนะและประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะ เช่นคำว่า 濡れしょぼたれる nureshobotareru มาจากคำกริยา 濡れる nureru ประสมกับ しょぼたれる shobotareru เช่นเดียวกับคำว่า 老いさらばえる oisarabaeru มาจากคำกริยา 老いる oiru ประสมกับ คำว่า さらばえる sarabaeru ทำให้ได้คำที่มีโอคุริงะนะประสมกับอักษรฮิระงานะถึง 6 ตัวเช่นกัน

อาจจะกล่าวได้ว่าคำประเภที่ 2 เป็นประเภที่มีจำนวนพยางค์มากที่สุด คือมีตั้งแต่ 3 ถึง 6 พยางค์

หากพิจารณาแต่ละประเภของคำจะพบว่าคำประเภที่ 1 เป็นประเภที่มีจำนวนพยางค์ได้หลากหลาย มีจำนวนตั้งแต่ 1 ถึง 5 พยางค์ คำกริยาที่มีจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะได้หลากหลายมากที่สุดคือคำกริยาที่ลงท้ายด้วย る ru เพราะมีคำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ る ru ตัวเดียวจนถึง 5 ตัว

เช่น คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ る ru ตัวเดียว อย่างในคำว่า 売る uru “sell”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ถึง 20 แบบเสียงเช่น 異なる kotonaru “differ”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ถึง 18 แบบเสียง เช่น 散らかる chirakaru “be scattered”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 4 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ 4 แบบเสียง เช่น 平づくばる heitsukubaru “prostrate oneself”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 5 ตัว มีเพียงคำเดียวคือ 尖んがらかる tongarakaru “get cross”

คำกริยาประเภที่ 3 เป็นคำประสมประเภที่เริ่มต้นคำด้วยอักษรฮิระงานะประสมกับ

อักษรคันจิตาม ด้วยโอะคุริงะนะ เป็นประเภที่มีจำนวนโอะคุริงะนะน้อยที่สุดคือมีเพียง 1 ถึง 2 พยางค์ เท่านั้น คำกริยาที่มีจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะได้ 2 พยางค์ คือคำกริยาที่ลงท้ายด้วย る ru และ す su เช่น ぶら下がる burasagaru “hang down” และ し尽くす shitsukusu “do everything possible”

คำกริยาประเภที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัวขึ้นไปตามด้วยโอะคุริงะนะ คำกริยาที่มีจำนวนโอะคุริงะนะหลายพยางค์และมีจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะได้หลากหลายมากที่สุดคือ คำกริยาที่ลงท้ายด้วย る ru มีจำนวนตั้งแต่ 1 ถึง 4 พยางค์ ตัวอย่าง

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ る ru ตัวเดียว เช่น 見知る mishiru “recognize”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ 6 แบบเสียงเช่น 煮上がる niagaru “boil up”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 3 ตัว มี 1 คำคือ 真面目くさる majimekusaru “look sober”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 4 ตัว มี 1 คำคือ 面白がらせる omoshirogaraseru “amuse”

คำกริยาประเภที่ 5 ที่เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ คำกริยาส่วนใหญ่จะมีโอะคุริงะนะเพียง 1 ถึง 2 พยางค์ คำกริยากลุ่มที่มีจำนวนโอะคุริงะนะมากที่สุดคือคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/ คือมีจำนวนตั้งแต่ 2 ถึง 4 พยางค์ ตัวอย่าง คำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/ มีโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ถึง 11 แบบเสียงเช่น 張り上げる hariageru “raise”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ 6 แบบเสียง เช่น 言^い聞^かせる iikikaseru “tell to”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 4 ตัว มีเพียงคำเดียวคือ 降^り籠^められ^る furikomerareru “be kept within doors by rain”

ในเรื่องของลักษณะและจำนวนของพยางค์พบว่าจำนวนพยางค์ที่น้อยที่สุดคือ 1 พยางค์มากที่สุดคือ 6 พยางค์ กลุ่มคำกริยาที่มีการเติมโอะคุริงะนะได้หลากหลายรูปแบบ และมีจำนวนพยางค์ได้มากที่สุดคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย る ru และเสียง เสียง /-eru/ อาจจะพูดรวมกันได้ว่าเป็นคำกริยาที่ลงท้ายด้วย る ru ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น /-eru/ /-iru/ หรือ る ru อันดับ 2 คือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย す su อันดับ 3 คือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย く ku

1.2.2 พิจารณาจากจำนวนรูปแบบเสียง

รูปแบบการเติมโอะคุริงะนะเพียงตัวเดียวมีได้ในทุกกลุ่มคำกริยา รวมถึงคำกริยาที่ลงท้ายด้วย nu รูปแบบการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์นั้นพบได้ในทุกกลุ่มคำกริยา ยกเว้นกลุ่มคำกริยาที่ลงท้ายด้วย nu รูปแบบของโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ในคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียงเดียวกันก็จะมี ความคล้ายคลึงกันมากดังตัวอย่างเช่น

ตารางที่ 5.1 รูปแบบของโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ในคำกริยา

ประเภทที่	กลุ่ม ku	กลุ่ม mu	กลุ่ม/eru/	กลุ่ม/iru/	กลุ่ม ru	กลุ่ม su	กลุ่ม u
1	- meku	- bamu	- beru	- biru	- baru	- basu	- mau
	- tsuku	- bumu	- deru	- chiru	- daru	- gasu	- nau
	- waku	- gumu	- eru	- giru	- garu	- kasu	- rau
	- zuku	- jimu	- geru	- iru	- karu	- masu	- wau
		- ramu	- keru	- jiru	- maru	- rasu	- rou
		- remu	- meru	- kiru	- naru	- sasu	
		- shimu	- neru	- miru	- saru	- tasu	
		- yamu	- reru	- riru	- sharu	- wasu	
		- zumu	- seru		- taru	- yasu	
			- teru		- waru	- zasu	
			- zeru		- zaru	- bosu	
					- doru	- gosu	
					- koru	- kosu	
					- moru	- rosu	
					- buru	- tosu	
					- guru	- kusu	

ประเภทที่	กลุ่ม ku	กลุ่ม mu	กลุ่ม/eru/	กลุ่ม/iru/	กลุ่ม ru	กลุ่ม su	กลุ่ม u
					- kuru - yuru - zuru	- rusu	
3	-	-	- geru - keru - reru	-	- garu	- kusu	
4	-tsuku -zuku	- bamu	- beru - eru - geru - keru - meru - neru - reru - seru - teru เหมือน ประเภท ที่1แต่ไม่มี - deru และ - zeru	- biru - giru - jiru - kiru - miru เหมือน ประเภท ที่1แต่ไม่มี - chiru - iru - riru	- baru - garu - karu - maru - moru - buru	- basu - gasu - kasu - masu - rasu - wasu - gosu - rosu - tosu - kusu	- kau - nau - rau
5	-	- shimu	เหมือน ประเภท ที่1	เหมือน ประเภท ที่1แต่ไม่มี - iru - miru	-garu - karu - maru - naru - saru - taru - aru - moru - kuru	เหมือน ประเภท ที่1แต่ไม่มี - sasu - zasu - rusu	เหมือน ประเภท ที่ 4

จากตัวอย่างที่ยกมานี้จะเห็นว่าคำกริยากลุ่ม ru เป็นกลุ่มที่มีรูปแบบของโอะคุริงนะมากที่สุดถึง 19 แบบ รองลงมาคือคำกริยากลุ่ม su มี 17 แบบ จากรูปแบบในประเภทที่ 1 จะ

พบลักษณะเช่นเดียวกันในรูปแบบของคำประเภทย่อยๆได้อีก ทำให้เห็นลักษณะของโอะคุริงะนะในแต่ละกลุ่มคำว่าจะประกอบด้วยโอะคุริงะนะใดบ้าง

ส่วนรูปแบบการเติมโอะคุริงะนะ 3, 4 5 หรือ 6 พยางค์นั้น ความแตกต่างที่เกิดขึ้นจะเกิดจากเสียงในพยางค์แรกที่ติดกับอักษรคันจิซึ่งจะทำให้เสียงโอะคุริงะนะแตกต่างกันไปหลากหลาย เพราะเสียงโอะคุริงะนะในพยางค์แรกที่ติดกับอักษรคันจิมักจะเป็นส่วนประกอบของคำนั้นๆ พบว่าในกลุ่ม/eru/ มีรูปแบบ 3 พยางค์มากที่สุดถึง 38 แบบ (ดูบทที่ 4 ประกอบ) หากรวมกลุ่ม ru ซึ่งมี 17 แบบเข้าด้วยกันก็จะมีจำนวนถึง 55 รูปแบบ กลุ่มที่รองลงมาคือกลุ่ม su ซึ่งมี 7 แบบ

สังเกตว่า ลักษณะการเติมโอะคุริงะนะหลายตัวหรือหลายพยางค์ อาจจะมาจากการเปลี่ยนรูปของคำ เช่นมาจากการเปลี่ยนรูปคุณศัพท์ ทำให้มีจำนวนโอะคุริงะนะมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น การเติม -garu ต่อท้ายคำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วย shi เป็น —しがる -shigaru เช่นในคำว่า

atarashigaru	新しがる	hunt after novelty
koushigaru	恋しがる	long for (one's sweetheart)
kurushigaru	苦しがる	complain of a pain
natsukashigaru	懐かしがる	long for
hazugashigaru	恥ずかしがる	be shy

จากการวิเคราะห์การเกิดของจำนวนพยางค์และรูปแบบของโอะคุริงะนะทำให้สามารถสรุปได้ว่าจำนวนพยางค์และรูปแบบของโอะคุริงะนะมีความสัมพันธ์กับจำนวนคำของแต่ละกลุ่มคำด้วย ถ้ากลุ่มคำกริยานั้นมีจำนวนคำมาก จำนวนพยางค์และรูปแบบของโอะคุริงะนะก็จะมีจำนวนมากด้วยเช่นกัน

1.3 รูปแบบของโอะคุริงะนะในคำกริยาประเภทกรรมกริยาและกรรมกริยา

จากรูปแบบต่างๆของโอะคุริงะนะในคำกริยาที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้ในบทที่ 4 นั้นไม่สามารถจะกล่าวได้ว่า ถ้าคำกริยาในรูปกรรมกริยามีลักษณะเช่นนี้ คำกริยารูปกรรมกริยาจะต้องเป็นเช่นนั้น แต่หากจะสรุปรูปแบบอย่างกว้างๆ อาจจะสรุปได้เช่นเดียวกับที่ 倉八 (คุระฮะชิ, 1999) ได้กล่าวว่าการแบ่งรูปแบบของกรรมกริยาและกรรมกริยาอาจแบ่งกว้างๆได้ 3 แบบ คือ

1.3.1 กรรมกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง /-u/ กรรมกริยาจะลงท้ายด้วย す-su เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	กรรมกริยา	กรรมกริยา
残 noko	る ru	す su
回 mawa	る ru	す su

直 nao	る ru	す su
乾 kawa	く ku	かす kasu
及 oyo	ぶ bu	ぼす bosu
励 hage	む mu	ます masu

1.3.2 อกรรมกริยาลงท้ายด้วยเสียง /-u/ สกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง /-e/ru เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
建 ta	つ tsu	てる teru
育 soda	つ tsu	てる teru
漬 tsu	かる karu	ける keru
受 u	かる karu	ける keru
始 haji	まる maru	める meru
閉 shi	まる maru	める meru
上 a	がる garu	げる geru
並 nara	ぶ bu	べる beru

1.3.3 อกรรมกริยาลงท้ายด้วยเสียง /-e/ru สกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง /-u/ เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
持 mo	てる teru	つ tsu
絶 ta	える eru	つ tsu
切 ki	れる reru	る ru
割 wa	れる reru	る ru

อย่างไรก็ตามดังที่ได้กล่าวพร้อมตัวอย่างมาแล้วในบทที่ 4 ว่าผู้สอนอาจให้แนวทางแก่ผู้เรียนได้ว่าคำกริยาที่มีคู่คำอกรรมกริยาและสกรรมกริยาจะมีรูปแบบเช่นที่กล่าวมา 3 แบบนี้ได้ แต่ไม่อาจกล่าวได้ว่า ถ้าคำกริยาตัวใดลงท้ายด้วยเสียงเช่นนี้ จะเป็นอกรรมกริยา หรือลงท้ายด้วยเสียงเช่นนั้นจะเป็นสกรรมกริยา เพราะในความเป็นจริงไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป และอาจเป็นการสร้างกรอบความคิดที่ไม่ถูกต้องให้แก่ผู้เริ่มเรียนได้

จะขอยกตัวอย่างเพิ่มเติมเพื่อแสดงให้เห็นว่าในคำกริยาบางคำสามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งอกรรมกริยาและสกรรมกริยา เช่น

	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา	คำอ่าน
耐	た (える)	た (える)	ta(eru)

待	ま (つ)	ま (つ)	ma(tsu)
堪	こら (える)	こら (える)	kora(eru)
急	いそ (ぐ)	いそ (ぐ)	iso(gu)
引	ひ (<)	ひ (<)	hi(ku)

นอกจากผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยยังพบประเด็นที่น่าสนใจควรมานำกล่าวไว้ในที่นี้

1.4 ประเด็นที่น่าสนใจ

1.4.1 การอนุมานตามความนิยม

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดแล้วทำให้สรุปได้ว่า เสียงโอะคุริงะนะท้ายคำกริยาที่มีอยู่ในภาษาญี่ปุ่นนั้นเป็นการเติมโอะคุริงะนะต่อท้ายอักษรคันจิ เพื่อให้เป็นคำของภาษาญี่ปุ่นตามแบบที่พูดหรือใช้กันโดยปกติของชาวญี่ปุ่น สำหรับชาวต่างประเทศที่ไม่คุ้นเคยกับคันจิ จะประสบปัญหาหลายอย่างทั้งการเขียน การอ่านและการทำความเข้าใจความหมาย นอกจากนี้ยังมีการเติมโอะคุริงะนะท้ายคำเข้ามา ซึ่งถึงแม้จะมีกฎเกี่ยวกับการเติมโอะคุริงะนะเป็นหลักไว้ แต่พบว่าไม่มีการใช้ที่เป็นไปตามกฎกระทรวงตลอดเวลา มีการยกเว้นโดยอนุมานให้เขียนได้ตามความนิยม และถือว่าเป็นที่เข้าใจกัน การถือว่าเป็นที่เข้าใจกันนั้นคือเข้าใจกันในกลุ่มเจ้าของภาษาผู้ใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ มีการใช้อักษรคันจิทุกวันรู้จักคำศัพท์แต่ละตัวว่าออกเสียงอย่างไร การคาดเดาการเติมโอะคุริงะนะจะทำได้ง่ายกว่าชาวต่างประเทศที่ไม่ทราบเลยว่า โอะคุริงะนะตัวใดจะต้องเขียนไม่เขียนไม่ได้ หรือตัวใดไม่เขียนก็ได้ไม่ผิด เช่น

รูปตามกฎ	รูปที่ยอมรับ		รูปตามกฎ	รูปที่ยอมรับ	
浮 <u>か</u> ぶ	浮 <u>ぶ</u>	ukabu	生 <u>れ</u> る	生 <u>ま</u> れる	umareru
押 <u>さ</u> える	押 <u>え</u> る	osaeru	捕 <u>ら</u> える	捕 <u>え</u> る	toraeru
晴 <u>れ</u> やかだ	晴 <u>や</u> かだ	hareyaka	積 <u>も</u> る	積 <u>る</u>	tsumoru
聞 <u>こ</u> える	聞 <u>え</u> る	kikoeru	起 <u>こ</u> る	起 <u>る</u>	okoru
落 <u>と</u> す	落 <u>す</u>	otosu	暮 <u>ら</u> す	暮 <u>す</u>	kurasu
当 <u>た</u> る	当 <u>る</u>	ataru	終 <u>わ</u> る	終 <u>る</u>	owaru
変 <u>わ</u> る	変 <u>る</u>	kawaru			

จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่าการอนุมานตามความนิยมเป็นเรื่องยากสำหรับชาวต่างประเทศที่

จะเข้าใจ และเข้าถึงการอ่านการเขียนที่ถูกต้อง โอะคุริงะนะที่ขีดเส้นใต้คือตัวที่ควรเขียนไว้ให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่เป็นรูปที่ยอมรับให้ไม่เขียนได้ เมื่อเขียนไม่ครบ ผู้เรียนอาจจะอ่านไม่ถูกต้องนำไปสู่การตีความหมายที่ผิดพลาด และการเขียนที่ไม่มีกฎเกณฑ์

1.4.2 การใส่โอะคุริงะนะของคำประสม

การใส่โอะคุริงะนะของคำประสม เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพราะคำบางคำอาจเขียนได้หลายแบบคือมีการใส่โอะคุริงะนะของอักษรคันจิตัวแรก และการใส่โอะคุริงะนะของอักษรคันจิตัวหลัง หรือไม่ใส่ตัวแรกใส่เฉพาะตัวหลัง หรือไม่ใส่ทั้งสองตัวกลายเป็นคันจิประสมที่อ่านด้วยเสียงคุณ เช่น จากกฎของกระทรวงศึกษาธิการ คำว่า moushikomu อาจจะเขียนเป็น 申込み หรือ 申込み หรือ 申込 ได้ทั้งสามแบบ หรือในคำว่า uchiawaseru อาจจะเขียนเป็น 打合わせる หรือ 打合せる หรือ 打合せる

1.4.3 การอ่านและเขียนโอะคุริงะนะ

อักษรคันจิตัวเดียวกับการเติมโอะคุริงะนะเหมือนกัน แต่อ่านไม่เหมือนกัน เช่น

脅かす	obiyakasu	threaten; menace
脅かす	odokasu	threaten; menace
気取る	kedoru	suspect; sense
気取る	kidoru	be affected
入れる	haireru	can enter
入れる	ireru	put in; take in

ลักษณะคำเช่นนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับอักษรคันจิ เพราะส่วนโอะคุริงะนะเหมือนกัน เสียงอ่านที่ต่างกันเกิดจากอักษรคันจิที่อ่านได้หลายอย่าง มีคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนโอะคุริงะนะต่างกัน เช่น

yojiru	振る	see ねじる
yojiru	攀じる	see よじのぼる

ลักษณะคำเช่นนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับคำพ้องเสียง เนื่องจากอักษรคันจิเป็นคนละตัวกัน ออกเสียงต่างกัน การเติมโอะคุริงะนะจึงต่างกัน

ยังพบคำกริยาที่มีเสียงท้ายเหมือนกันแต่มีการเติมโอะคุริงะนะต่างกัน เช่นมีคำกริยาที่

ออกเสียงสามพยางค์ท้ายว่า -njiru เหมือนกัน แต่เติมโอะคุริงะนะต่างกัน เช่น

karonjiru	軽んじる	make light of
omonjiru	重んじる	honor
zonjiru	存じる	1.know 2.think

ในสองคำแรกเติมโอะคุริงะนะ -んじる ในขณะที่คำที่สามเติม -じる เท่านั้น

1.4.4 รูปที่พจนานุกรมยอมรับ

โดยทั่วไปผู้ใช้พจนานุกรมมักจะคาดหวังที่จะใช้พจนานุกรมเป็นที่พึ่งในการตัดสินใจว่าคำที่สงสัยนั้นเขียนผิดหรือถูก และเขียนอย่างไรจึงจะถูกต้อง แต่ในเรื่องของการใส่โอะคุริงะนะนี้ พบว่าการเขียนโอะคุริงะนะของคำหนึ่งคำ อาจเขียนได้มากกว่าหนึ่งแบบ นอกจากจะเป็นการยอมรับกันเองในกลุ่มคนญี่ปุ่นผู้ใช้ภาษาโดยทั่วไปแล้วยังได้รับการยอมรับจากพจนานุกรมด้วย

มีตัวอย่างคำที่พจนานุกรมแสดงการเขียนโอะคุริงะนะไว้ได้ถึงสองแบบ เช่น

คำว่า motarasu “bring” อาจจะเขียนเป็น 齎らす หรือ 齎す ก็ได้

คำว่า sokonau “fail to (do)” ส่วนใหญ่จะเขียนโดยใส่โอะคุริงะนะ ら /u/ เพียงตัวเดียวเป็น 損う แต่ในคำว่า 数え損なう kazoosokonau “miscount” จะเขียนโดยใส่โอะคุริงะนะ なら /nau/

อีกตัวอย่างหนึ่งคือคำว่า kakeru “begin, start to” ปกติจะเขียนโดยใส่โอะคุริงะนะ 2 ตัวคือ ける /keru/ แต่มี 1 คำที่เขียนด้วยโอะคุริงะนะ る ru เพียงตัวเดียวคือในคำว่า 飛び掛る tobikakeru “fly, soar”

ที่กล่าวมานี้เป็นตัวอย่างที่นำมาจากพจนานุกรมที่นำมาทำวิจัย

1.4.5 ปัญหาของโอะคุริงะนะหรือปัญหาของคันจิ

โดยปกติผู้เรียนจะมีปัญหากับการอ่านอักษรคันจิอยู่เป็นประจำ เนื่องจากอักษรคันจิหนึ่งตัวมีเสียงอ่านได้หลายอย่าง และเมื่อมีการเติมโอะคุริงะนะต่อท้ายอักษรคันจิทำให้เกิดปัญหาลักษณะใหม่ที่เกิดขึ้น เช่น ในคำว่า arawareru อาจเขียน 現れる เช่นนี้ได้ ทำให้ผู้เรียนอ่านคันจิ 現 ตัวนี้ว่า arawa เพราะเห็นโอะคุริงะนะต่อท้ายอักษรคันจิเพียงสองตัวคือ reru ซึ่งในความเป็นจริง คันจิ 現 ตัวนี้ต้องอ่านว่า ara เท่านั้น เหตุที่ทำให้ผู้เรียนอ่านคันจิ 現 ตัวนี้ว่า arawa เพราะไม่ทราบว่าการเขียน 現れる เช่นนี้เป็นรูปที่ยกเว้นสามารถเขียนโดยเติมโอะคุริงะนะเพียงสองตัวแทนสามตัว 現われる ได้

เช่นเดียวกับคำว่า okonau อาจเขียน 行う ได้ ทำให้ผู้เรียนอ่านคันจิ 行 ตัวนี้ว่า okona แทนที่จะเป็น oko ทำให้อ่านคันจิผิดโดยไม่รู้ว่าเป็นความผิดจากการที่โอะคุริงะนะ な หายไป

จะเห็นว่าข้อกำหนดหรือกฎเกี่ยวกับการเติมโอะคุริงะนะของกระทรวงศึกษาธิการญี่ปุ่นที่มีข้อยกเว้นหลายอย่าง ไม่ช่วยผู้เรียนที่เป็นชาวต่างประเทศในการอ่านและเขียนได้ถูกต้องเท่าไรนัก การจำอักษรคันจิตัวนั้นว่าอ่านอย่างไรดูจะจำเป็นมากกว่า

1.4.6 ปัญหาในการอ่าน หรือ การเขียน

ในการสอนภาษาญี่ปุ่น ถ้าผู้สอนออกเสียงคำเดี่ยวๆให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอก ผู้เรียนอาจจะไม่ทราบว่าเขียนคำนั้นอย่างไร จะใส่โอะคุริงะนะอย่างไร เช่น คำว่า narasu อาจจะเขียนแบบนี้ 平「均」す ก็ได้ หรือแบบนี้ 生らす หรือ 鳴らす ก็ได้

สิ่งที่สำคัญประการแรกคือผู้เขียนต้องเข้าใจความหมายของคำ เพื่อตัดสินใจว่าจะใช้ narasu ที่มีความหมายว่าอะไร ต่อไปเลือกอักษรคันจิที่ถูกต้องตรงตามความหมาย และสุดท้ายคือเขียนโอะคุริงะนะที่เหมาะสมกับอักษรคันจินั้น

ในเวลาเดียวกันหากผู้เรียนพบคำที่เขียนเช่นนี้ 終る อาจจะอ่านไม่ถูกว่า จะอ่านว่า /oeru/ หรือ /owaru/ ซึ่งโดยปกติคำว่า oeru จะเขียนดังนี้ 終える คำว่า owaru จะเขียนดังนี้ 終わる แต่ยอมรับให้เขียนได้ดังนี้ 終る เมื่อผู้เรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนพบคำที่เขียนเช่นนี้ 終る ไม่ทราบว่าอ่านว่า /oeru/ หรือ /owaru/ เมื่ออ่านไม่ถูกย่อมแปลไม่ถูก และไม่รู้ว่าจะเปลี่ยนรูปคำกริยานั้นอย่างไร เพราะกริยาทั้งสองตัวนี้อยู่คนละกลุ่ม มีการเปลี่ยนรูปที่ต่างกัน

2. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องโอะคุริงะนะนี้ ทำให้เห็นว่ามีสิ่งที่ควรศึกษาเพิ่มเติม คือ

1. ลักษณะของโครงสร้างคำประสม เช่น ในการวิเคราะห์คำว่า 浮つく < uwatsuku และคำว่า 湯気つく < yuki-zuku นั้นดูเผินๆจะเหมือนกัน แต่ 湯気つく < yuki-zuku เป็นคำประสมระหว่าง yuki และ zuku ส่วน 浮つく < uwatsuku ไม่ใช่คำประสม
2. การตัดสินใจว่าส่วนใดเป็นโอะคุริงะนะจากลักษณะของการประสมคำเป็นทฤษฎีที่ใช้ได้หรือไม่
3. การเปลี่ยนเสียงเป็นเสียงโฆชะ (voiced) ในคำประสม เช่นคำประสมที่ประสมกับ toru, tomaru, tsuku, tsukaru, และ hanasu ฯลฯ